

[Wilhelm]

livets fred mod disse metoder, og for det andet at indføre nogle fortrydelsesbestemmelser i de situationer, hvor folk i en særlig manipulatorisk situation har købt katten i sækken, har købt ting ubeset og må have en rimelig lejlighed til at fortryde det.

Det, der er tilbage nu, er jo ikke ret meget. Nu har man siden sidst undtaget fra dørsalgforbuddet bøger, ugeblade og tidsskrifter samt forsikringer. Tilbage indeholder forbud mod dørsalg, at man ikke længere må gå og sælge kattemad og automobiler ved dørene og alle de andre ting, som ingen i forvejen drømmer om at gå og sælge ved dørene; fru Annelise Gotfredsen har for en gangs skyld ret i det, hun sagde her: med disse undtagelser har man simpelt hen undtaget alt det, der rent praktisk betyder noget ved dørsalg. Der er ingenting tilbage. Det er vi kede af, og det er vi modstandere af. Vi synes, det var bedre, som det stod før.

Det er klart, at med disse undtagelser bliver fortrydelsesbestemmelserne endnu mere afgørende, og der er i den forbindelse især to spørgsmål, vi vil lægge vægt på at finde svaret på.

Det ene drejer sig om forsikringerne. Sidste gang dette forslag var oppe, forklarede den daværende justitsminister under disse angreb på forbuddet mod dørsalg, at hvis man ikke forbød forsikringssalg ved dørene, måtte man jo være klar over, at fortrydelsesparagraffen ikke kunne omfatte forsikringer. Det ville være teknisk og praktisk uladningsgørligt, og derfor ville det altså blive en åbning for denne pågående forsikringsafsætning, uden at der kunne komme til at gælde fortrydelsesparagraffer på den.

Det var argumentationen fra justitsministeren i foråret, og jeg vil gerne spørge – for dette forslag er lidt uigennemskueligt – er det ikke stadig væk tilfældet? Er det ikke stadig sådan, at man med dette lovforslag har åbnet for pågående dørsalg af forsikringer, men at der ingen fortrydelsesparagraf er lige netop på forsikringer? Så vidt jeg kan se, er det tilfældet, i overensstemmelse med hvad den daværende justitsminister sagde i foråret ville blive konsekvensen, hvis man ikke forbød forsikringssalg ved dørene. Så vidt jeg kan se, omfatter § 5 om fortrydelserne ikke forsikringer.

Hvis det er korrekt, vil jeg gerne stille et yderligere spørgsmål. Justitsministeren sagde

i foråret, at skulle man gøre noget ved det problem, måtte man nok også gøre det et andet sted, nemlig gennem forsikringsaftaleloven. Har regeringen så planer om at gøre det over forsikringsaftaleloven, og i hvilket omfang? For der var jo en masse tekniske problemer med de kortløbende forsikringer og alt det dér, som det var praktisk umuligt – fik vi forståelsen af dengang – at gardere sig imod ved en fortrydelsesparagraf. Hvad har regeringen tænkt sig, hvis det er rigtigt, at forsikringer ikke er omfattet af fortrydelsesparagraffen? Vil man komme med noget på forsikringsaftaleloven, og hvorfor er det ikke fremlagt samtidig?

Det andet spørgsmål vedrører bemyndigelserne til ministeren i forbindelse med fortrydelsesparagraffen og især i forbindelse med forbrugernes orientering om deres rettigheder. For disse fortrydelsesparagraffer – det ved vi jo gælder alle rettigheder for almindelige mennesker over lovgivningen – er værdiløse, fordi folk ikke kender deres rettigheder. Derfor bliver det ganske afgørende, hvad folk i hver eneste konkret situation får at vide om deres rettigheder; vi ved jo godt, hvad sælgeren vil sige.

Dér ligger det foreløbig sådan, at der kun er en bemyndigelse til ministeren, som han kan bruge, hvis han tror, det er nødvendigt for at få en sikker orientering af forbrugerne om deres rettigheder: at de ikke engang behøver at returnere, at det er tilsenderens ansvar osv. Hvad har ministeren rent praktisk tænkt sig at gøre med disse bemyndigelser? Har han tænkt sig at bruge dem? Har han tænkt sig at forpligte sælgerne til de nogenlunde samme forståelige oplysninger om forbrugernes fortrydelsesrettigheder, som svensk og norsk lovgivning indeholder, eller er det bare sådan en paragraf, der skal stå og blafre for at berolige os andre med, at der jo altså er denne bemyndigelse? Det synes jeg også vi skal have svar på undervejs.

Justitsministeren (Erling Jensen):

Til hr. Wilhelms konkrete spørgsmål kan jeg svare, at det er min hensigt, og jeg har truffet aftale om en kontakt med Assurandør-Societetets formand for at drøfte, hvad jeg tror er muligt, nemlig en form for gentlemen's agreement om, hvordan man